


Zin

geven



Ernst Hirsch Ballin
pleit voor meer
empathie

32 Irakese jongeren
werken aan vrede
en voorspoed

Bangladesh en Nederland
Wat leren we
van elkaar?



Oekraïense
veerkracht

Noodhulpactie gestart

Inhoud

Nr.4 september 2022



DAAROM

WAAR: In de West-Oekraïense stad Lviv, waar vluchtelingen van vrijwilligers een kop gezonde soep krijgen.

WANNEER: 17 mei 2022. Sinds de situatie in Oekraïne 24 februari escaleerde, zijn al 5.1 miljoen Oekraïners op de vlucht, vooral vrouwen en kinderen. Nog eens 7,1 miljoen

mensen zijn in Oekraïne ont-heemd geraakt.

WIE: Medewerkers van Caritas, het wereldwijd netwerk waar Cordaid deel van uit maakt.

Doordat Caritas al lange tijd in Oekraïne werkzaam is, konden zij direct starten met de hulp.

WAT: De hulp bestaat uit het geven van noodhulp, zoals

voedsel, tijdelijk onderdak, brandstof voor verwarming, transport, hygiënekits, medische basiszorg, psychosociale ondersteuning, informatie, geld voor rehabilitatie van onderdak.

Meer informatie over de hulp in Oekraïne op pagina 14 en 15.

FOTOGRAFIE: MICKAEL FRANCI



11 Hongersnood in grote delen van de wereld dreigt



14 Overzicht noodhulp Oekraïne



10

Vraag het Kees: Harde keuzes, hoe maak je die?



20

Ambassadeur van Bangladesh over de band tussen zijn land en Nederland



24

Pleidooi Ernst Hirsch Ballin voor empathie

VERDER P2 Daarom P4 Opstokers P5 Groeten uit Nederland P6 Hulpverleners in Oekraïne vertellen hun verhaal P11 Concreet P12 De ruimte P16 Inspiratie P17 Gedicht P18 Op Weg P23 Mijn verhaal van Olga Isaeva P26 Schenken en nalaten P27 Over Cordaid P28 De spreuk van Dries Cornelissen van stichting Schuldhulpmaatje

Op cover: Verwoesting na artillerievuur door Rusland in de noordelijke Saltivka buurt van Kharkiv, Oekraïne. **Fotografie:** Wolfgang Schwan/Anadolu Agency



GELD VOOR OEKRAÏENSE VLUCHTELINGEN IN NEDERLAND

Hebt u vanuit uw parochie, parochiële caritas instelling, kerkelijke gemeente of werkgroep een initiatief voor Oekraïense vluchtelingen die in uw omgeving zijn komen wonen? Cordaid ondersteunt uw initiatief graag met een financiële bijdrage vanuit het **'Omzien naar Elkaar'** fonds.

Criteria voor een financiële bijdrage:

Het project komt ten goede aan Oekraïense vluchtelingen of andere nieuwkomers. Het kan daarbij gaan om aanschaf van huisraad, kleding, een fiets enz.

De aanvraag is opgesteld **vanuit een kerkelijke gemeente of parochie**.

De aanvraag vermeldt **welke activiteiten u onderneemt**, hoe de parochie en anderen daarbij betrokken zijn, van welke andere organisaties u eventueel een bijdrage krijgt. **Voeg ook een begroting met alle uitgaven toe**.

De bijdrage van Cordaid is **minimaal € 2.500 en maximaal € 5.000 euro**.

cordaid.org/nl/campagnes/noodhulp-oekraïne/onefonds/voorwaarden

Syrië gaat zelf verder

Gebrek aan financiering en andere uitdagingen heeft Cordaid met pijn in het hart doen besluiten na jaren te stoppen met hulpverlening in Syrië. De acute fase van de oorlog is verdwenen. En daarmee ook de acute noodsituatie. Ondanks deze pijnlijke beslissing, heerst een licht gevoel van vooruitgang. Gebombardeerde rioleringsystemen zijn gerepareerd. Er is weer veilig drinkwater. Veel is geïnvesteerd in het herstellen van gezondheidsinstellingen om zo veel mogelijk goede zorg te bieden. Dit blijft uiterst belangrijk voor alle Syriërs. Wat Cordaid heeft



Gezondheidscentrum in Katana, waar Cordaid een kliniek voor geestelijke gezondheidszorg ondersteunde

gedaan, samen met lokale partners, betekent veel voor de bevolking. Een van de laatste samenwerkingen was met een klein team van de lokale kerk. Zij berei-

ken vooral jongeren, door onderdak, gezondheidszorg, psychosociale en educatieve ondersteuning te bieden. Wij gaan helaas weg, maar zij gaan door.



Vrijwilligers krijgen training in het geven van voorlichting over signalen van borstkanker

Gezondheidszorg in India structureel verbeterd dankzij ASHA-netwerk

Het ASHA*-netwerk in India is een mooi voorbeeld van een jarenlange samenwerking om de gezondheidszorg in een land te verbeteren. De samenwerking startte bijna dertig jaar geleden, toen nog met Memisa. Inmiddels is Cordaid niet meer werkzaam in India. Maar het is geweldig om te weten dat dit netwerk, beheerd door meer dan één miljoen gewone vrouwen, zich bleef ontwikkelen en een cruciale rol blijft spelen bij het bieden van toegang tot gezondheidsfaciliteiten. ASHA's zijn getrainde gezond-

heidsmedewerkers die zich inzetten om moeder - en kindzorg te verbeteren, ze bieden vaccinatieprogramma's voor kinderen, geven voorlichting over hygiëne, gezonde voeding en gezond leven. En zij hebben zich onvermoeibaar ingezet om de coronapandemie in het land in te dammen. Voor hun levenslange toewijding en onbaatzuchtige dienstbaarheid zijn zij onlangs beloond met een eervolle en prestigieuze prijs, toegekend door de Wereldgezondheidsorganisatie.

**(ASHA staat voor: Accredited Social Health Activist)*

Groeten
- uit -
Nederland



De twee Afghaanse vrouwen in kamp Zeist. Links is Aziza Borhani en rechts is Rizwana Alvi

FOTOGRAFIE TOINE TONIES

'Ik wil hier graag mijn master halen'

Vier maanden geleden kwam de Afghaanse Cordaid-medewerker Aziza Borhani (24) moederziel alleen aan in Nederland. Hier hoopt ze haar dromen - een master business economics en een spoedig weerzien met haar familie - te realiseren.

Sinds de Taliban de macht overnamen, ligt de toekomst van Aziza Borhani in duigen. Daarom vluchtte ze eerder dit jaar naar Nederland. Ze maakte deel uit van een groep van tweehonderd Afghaanse vluchtelingen die in april via Islamabad, Pakistan, naar Nederland kwam. Daar wachtte hen noodopvang in de paviljoens op het terrein van een voormalig militair kamp in Zeist. 'Ik vond het verschrikkelijk moeilijk om mijn familie- mijn ouders en zusje- daar achter te laten', vertelt Aziza. 'Maar omdat ik vrouw ben en voor een Westerse organisatie heb gewerkt, werd het voor mij te gevaarlijk in Afghanistan.' Ze maakt zich zorgen om haar zusje, die ze vaak huilend aan de telefoon heeft. 'Helaas kan ik nu niets doen, maar ik hoop mijn ouders en zusje later naar Nederland te kunnen halen. Ook wil ik hier graag werken en studeren. Ik heb in Afghanistan mijn bachelor business economics gehaald en wil nu graag mijn master halen.'

'Het werd voor mij te gevaarlijk in Afghanistan'

In kamp Zeist leerde Aziza onder meer Rizwana Alvi (rechts op de foto) kennen, de vrouw van ex-Cordaid medewerker Mohammad Anwar, en moeder van twee kinderen. Zij was in Afghanistan bezig met een opleiding tot vroedvrouw. Nu leert ze Nederlands en probeert een baan in de gezondheidszorg te vinden.

Dat ze in veiligheid zijn, betekent niet dat alle ellende vergeten is. Onlangs nog stonden de Afghanen midden in de nacht bijna allemaal buiten, hevig opgeschrikt door het lawaai van een container die geleegd werd. Heel even waren ze allemaal weer in Afghanistan, ieder worstelend met zijn eigen angsten.

De paviljoens bieden een tijdelijk onderkomen. Het is er verre van ideaal, maar wel veilig. Aziza, die net als alle geëvacueerde Afghanen een verblijfsvergunning kreeg, hoopt op huisvesting in Den Haag. Maar dat duurt nog wel even. Tot die tijd maakt zij er, samen met haar lotgenoten, het beste van. ■

In Oekraïne vervaagt de grens tussen hulpverlener en slachtoffer

Hulpverleners in een oorlog vergt deskundigheid en moed. In Oekraïne zijn de medewerkers van Cordaids lokale zusterorganisaties uit het Caritas-netwerk vaak zelf ook slachtoffer van het conflict. Ondanks hun eigen leed vinden zij de kracht om klaar te staan voor hun naasten.

FOTOGRAFIE MICKAEL FRANCI



Maria Vdovych (37) in de schuilkelder van het Caritas-kantoor in Lviv



Daria Makukha (25) bij het kantoor van Caritas Ukraine in Ivano-Frankyvsck

OEKRAÏNE



Het luchtalarm is vandaag nog niet afgegaan in Lviv. Toch staat Maria Vdovych in de schuilkelder van haar kantoor in het centrum van de West-Oekraïense stad.

Vanuit deze plek coördineert Caritas de hulp aan verschillende delen van het land, voor een deel met de opbrengst van de Giro555-actie van maart dit jaar.

Doelwit

Hoewel de stad op enkele raketinslagen na gespaard is gebleven van oorlogsgeweld, maken de Caritas-medewerkers zich grote zorgen. 'Niet ver hiervandaan ligt het gebouw van een tv-station. Dat zou een doelwit kunnen zijn', vertelt Maria, met hoorbare spanning in haar stem.

Buiten schijnt een felle lentezon. In de kelder is het koud en donker. Maria wijst naar een rij stoeien tegen een betonnen muur. 'Soms zitten we hier urenlang te wachten tot het weer veilig is. We kletsen wat en proberen elkaar op te vrolijken. En we bidden veel.'

Mensen die in de buurt wonen en geen plek hebben om te schuilen, zijn ook welkom in de kelder van Caritas. Maria: 'Zo leren we de buurtbewoners beter kennen en leren we op welke manieren we ze het

beste kunnen helpen. Ik ben zo blij dat ik iets kan bijdragen.'

Iedere ramp ontwricht een land en doet een beroep op de veerkracht van de bevolking. Maar in een grootschalige oorlog als die in Oekraïne, zijn er vrijwel geen mensen meer te vinden

zijn die niet ernstig door de omstandigheden zijn geraakt. De hulpverleners worden slachtoffers. En andersom.

'Mijn hele familie is getroffen door deze oorlog', zegt Maria. 'Russische soldaten hebben ons huis in de buurt van Kiev vernield en leeggeroofd. Mijn man moest het leger in en mijn zoon worstelt daar erg mee. Hij is vier jaar oud en vraagt de hele tijd naar zijn vader. Hij begrijpt het niet. Mijn man is voortdurend in gevaar. Ik ben zo nerveus.'

'Soms zitten we urenlang te wachten in de kelder tot het weer veilig is. We proberen elkaar op te vrolijken. En we bidden veel'

Europa op haar mooist en donkerst

Vreemd genoeg lijkt de vrede misschien wel het meest voelbaar in de nabijheid van oorlog.



Daria Makukha (26) bij het uitdeelpunt van Caritas in Ivano-Frankivsk

De gouden daken van orthodoxe kerken schitteren in het vroege avondlicht, kinderen spelen tikker-tje rond een fontein, strak gecoiffeerde stelletjes flaneren door de winkelstraten, de geur van houtvuur en bloesem: West-Oekraïne is Europa op zijn mooist.

Maar ook de donkerste kanten van het continent zijn nergens ver weg. Er staan lange rijen voor de wapenwinkels, waar zich de contouren aftekenen van een burgerverzet, treinstations worden overspoeld met duizenden families die de platgebombardeerde gebieden zijn ontvlucht en slaperige provinciesteden barsten uit hun voegen, nu zij in inwoneraantal zijn verdubbeld.

Zoals Ivano-Frankivsk, een stad aan de rand van de Karpaten in het zuidwesten van het land. De ontheemden die er onderdak zoeken, kunnen ook daar rekenen op steun van Caritas. In het centrum staan op diverse plekken tenten waar mensen zich kunnen registreren om dagelijks een warme maaltijd en andere essentiële benodigdheden op te komen halen, zoals flessen water, zeep, luiers of dekens.

Uitbundig groet Daria Makukha de drommen mensen die zich hebben verzameld bij het uitdeelpunt. Daria werkte al voor Caritas in de oostelijke stad Kramatorsk. Nadat ook deze plaats het toneel werd van oorlogsgeweld, is zij met haar man en vijfjari-

‘Ik wist dat we in gevaar waren. We stapten in de auto. We hadden geen kleren mee, alleen onze documenten’

ge dochter gevlucht.

‘We woonden in de buurt van het vliegveld, een van de eerste plekken die ze aanvielen’, vertelt de hulpverlener, terwijl de tranen in haar ogen springen. ‘Ik was zo bang dat ons iets zou overkomen. We zijn naar Ivano-Frankivsk verhuisd omdat mijn man hier een goede vriend heeft. We bleven een week bij hem en vonden daarna een appartement in de stad.’

Daria wist van het Caritas-kantoor in Ivano-Frankivsk en zocht na aankomst contact met haar collega’s, in de hoop op wat steun. ‘Ze waren zo gastvrij. Zo blij om me te zien. Ze gaven mij en mijn man meteen een baan. Het is iets heel moois: wij krijgen steun van Caritas en kunnen ook weer anderen helpen.’

Pelgrimhotels

Net buiten Lviv heeft Caritas in een bosrijke, bijna paradijselijk aandoende omgeving, een omvangrijk complex van pelgrimhotels omgebouwd tot op-

Caritas Internationalis

Grote delen van Oekraïne zijn al sinds 2014 in staat van oorlog. Maar sinds februari 2022 zijn vrijwel alle Oekraïners getroffen door geweld, tekorten aan goederen en voedsel en een grote vluchtelingen crisis.

In Oekraïne financiert Cordaid partnerorganisaties via Caritas Internationalis, een wereldwijd netwerk van katholieke hulporganisaties. Caritas-medewerkers werken dag en nacht om mensen te helpen die hun huis zijn ontvlucht of nog vastzitten in oorlogsgebied.

Caritas deelt niet alleen voedsel, water, kleding en medicijnen uit, maar biedt ook onderdak aan honderden ontheemden of begeleidt hen naar de grens voor het geval ze buiten het land veiligheid zoeken. Er is ook opvang voor kinderen in speciale centra of familiehuizen, waar ze op veilige kunnen spelen en leren.

In steden door het hele land heeft Caritas tenten opgezet waar de essentiële goederen worden uitgedeeld en waar mensen dagelijks een warme maaltijd kunnen halen. Zo verzorgen vrijwilligers in de stad Ivano-Frankivsk iedere dag meer dan 1200 maaltijden.

Velen die in deze immense hulpoperatie werken, lijden zelf ook onder de gevolgen van de oorlog.

vang voor zo'n 150 ontheemde gezinnen. Model en rechtenstudent Kateryna Shchava is met haar ouders uit Kiev gevlucht toen het Russische leger enkele voorsteden van de hoofdstad onder vuur nam. Nadat zij in de opvanglocatie terecht kwam, is ook zij zich gaan inzetten voor lotgenoten. ‘Ik was degene die mijn familie vertelde dat we moesten vertrekken toen het schieten begon’, vertelt Kateryna. ‘Ik wist dat we in gevaar waren. We stapten in de auto. We hadden geen kleren mee, alleen onze documenten.’

Na enkele weken van relatieve rust, keerden haar ouders als eersten terug naar huis. De straat was met mijnen bezaaid, enkele naastliggende huizen waren weggevaagd en Russische soldaten bleken een maand lang in het huis van de familie te hebben gebivakkeerd.

Kateryna ziet het nog niet zitten om zich bij haar ouders te voegen. ‘Hier kan ik mensen helpen. Ik organiseer evenementen voor kinderen en ik help de manager van de locatie met allerlei activiteiten. Ik hoop wel ooit mijn studie weer op te pakken. Misschien word ik wel advocaat. We zullen zien. Voorlopig weet ik niet hoe morgen eruit zal zien.’ ■



Kateryna Shchava (18) bij de opvanglocatie in Lviv

Vraag het Kees

Harde keuzes, hoe maak je die?

Zonder deze steun hadden we het niet lang volgehouden', hoorde ik laatst een Oekraïense hulpverlener zeggen over Giro555 en de solidariteit van Nederland met zijn landgenoten. En het is ook echt hartverwarmend om te zien hoe al die geweldige acties in Nederland een verschil maken voor onnoemelijk veel Oekraïners.

Naast Oekraïne zijn er zoveel andere plekken in de wereld waar je hulp wilt bieden. Waar je zij aan zij wilt staan met getroffen. Dat doen we, zoveel als we kunnen.

Maar onze middelen en onze menskracht zijn beperkt. We kunnen niet overal in de bres springen, hoe graag we dat ook zouden willen. Sterker nog, door klimaatgeweld en lang aanslepende conflicten stijgen de noden wereldwijd veel harder dan alle noodhulpbudgetten bij elkaar.

We moeten dus steeds vaker harde keuzes maken. Waar schieten we wel te hulp, waar niet? En waar-

om? Op die vraag is het antwoord altijd ontoereikend. Als de knoop is doorgehakt, blijf ook ik met vragen zitten. Het knaagt. Want ergens hulp verlenen betekent vaak ook dat je elders iets niet kan doen, of minder. Bij noodhulp is dat nogal wat.

Dus, hoe maak je die harde keuzes?

Het crisisteam dat zo'n beslissing voorbereidt vinkt - onder grote tijdsdruk - kernvragen af. Hoe groot en hoe acuut is de nood? Zitten we al in het gebied? Hebben wij er een staat van dienst? Kunnen we snel handelen? Hoe onmisbaar zijn we (hoeveel andere hulporganisaties zitten er)? Kunnen we tijdelijke noodhulp koppelen aan structurele samenwerking? Hoe vlot kunnen we samenwerken met lokale overheden? En dan die belangrijke geldvraag: hebben we voor deze actie eigen middelen? Kunnen we nog fondsen werven bij de EU, de VN, of bij particuliere donateurs?

In de kern komen al die vinkjes neer op: kunnen wij een verschil maken? Alleen als dat zo is komt als de wiedeweerga het strak georganiseerde gekkenhuis van een internationale hulpactie op gang.

Soms maak je die keuze als organisatie alleen, en soms maak je die samen met andere hulporganisaties. Zoals bij Giro555, waar we samenwerken met 11 Nederlandse hulporganisaties.

Er zijn rampen waar je niet omheen kunt. En waarvoor de wereld, terecht, in actie komt. Zoals Oekraïne.

Maar er zijn ook stille en verborgen rampen. Of crises die al zo lang aanslepen dat ze de aandacht verliezen. Ze prijken niet hoog op agenda's. Ze voltrekken zich buiten het blikveld. Jemen. Afghanistan. Syrië. De Hoorn van Afrika, waar de ergste droogte in veertig jaar een ravage aanricht. Rampen die wel op onze radar staan. We zetten alles op alles om er iets te doen. Vaak lukt dat. Soms niet. Dat laatste doet pijn. Dat heb je met harde keuzes. Maar het doet niets af aan wat we, met hulp van onze donateurs, wél doen. ■

? Ook een vraag aan Cordaid? Stel hem aan algemeen directeur Kees Zevenbergen, via redactie@cordaid.nl



WERELDWIJD IN ACTIE TEGEN HONGERSNOOD

Conflicten, klimaatverandering, voedseltekorten, stijgende voedselprijzen. Het leven en welzijn van miljoenen mensen komt meer en meer in het gedrang, met een dramatische hongersnood als gevolg. Cordaid helpt! In de meest fragiele landen en daar waar de nood het hoogst is.



Droogte in Ethiopië: kwestie van overleven

De Hoorn van Afrika (het uiterste oostpunt van het vasteland van Afrika) kampt met de ergste droogte in veertig jaar. Een hongersnood dreigt. In Borana, in het zuiden van Ethiopië en één van de zwaarst getroffen gebieden, geeft Cordaid hulp aan mens én dier. Droogte zijn ze hier wel gewend. Maar nu is er al drie jaar amper regen gevallen. Oogsten mislukken, waterbronnen staan droog en het vee sterft massaal. Voedselhulp

heeft de hoogste prioriteit. Daarom delen we nu eerst in drie maandelijkse rondes grote voedselpakketten uit aan 700 familie, voornamelijk bestaande uit mais, bonen en plantaardige olie. Geen graan, want die moet ingevoerd worden en is, door de oorlog in Oekraïne, te duur. We herstellen waterputten zodat 35.000 mensen toegang hebben tot schoon drinkwater. Voor de

lange termijn helpen we boeren bij het omschakelen naar duurzamere en meer klimaatbestendige vormen van landbouw en voedselproductie.

Ernstig tekort aan water in Zuid-Soedan

Ook Zuid-Soedan lijdt onder de gevolgen van aanhoudende droogte en een vernietigend conflict, met name in het zuiden rondom Magwi. Daarom komt Cordaid ook hier te hulp! De grootste zorg is het drinkwater. Het tekort aan water dwingt mensen en ook hun vee om besmet water te drinken. Dit leidt weer tot uitbraken van besmettelijke ziektes en uitdroging. Herstel van waterpunten, goede opvang en opslag van water en voorlichting over hygiëne zijn hier van levensbelang. Tegelijkertijd is door de stijgende voedselprijzen de koopkracht van kwetsbare gezinnen enorm afgenomen. Zij krijgen geld voor voedsel. Met deze acute hulp bereiken we 1500 families. Meer structurele hulp geven we onder andere aan boeren. Met graansoorten en peulvruchten die beter groeien onder droogte, krijgen zij de kans om hun oogst te verbeteren.

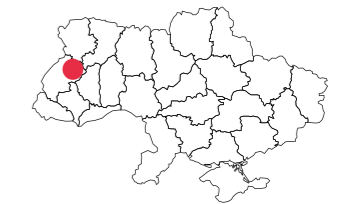


Voedselbonnen voor gezinnen in Jemen



Afrah Muhammad: 'Iedere dag maakte ik me zorgen of ik mijn kinderen wel eten kon geven. De voedselbonnen geven mij rust. Ik ben hier natuurlijk enorm dankbaar voor.'

Sinds 2018 biedt Cordaid hulp in Jemen. Door de meedogenloze burgeroorlog zijn ruim 4 miljoen Jemenieten binnen de landsgrenzen op de vlucht voor het aanhoudende geweld. Eén op de twee mensen is ondervoed en dreigt te sterven aan honger. De hulp bestaat vooral uit voedselhulp, onderdak en traumazorg. Steeds opnieuw kijken we in welke gebieden de nood het hoogst is. Dat is nu in de districten Sallah in Taiz en Al-Buraiqah in Aden. Hier krijgen 624 kwetsbare gezinnen een half jaar lang voedselbonnen, die ze op de lokale markt kunnen uitgeven. Zo helpen we niet alleen de kwetsbare gezinnen, maar krijgt ook de lokale economie een impuls en profiteert een hele gemeenschap. ■



De ruimte

Zelfs voor de oorlog kende Oekraïne al een van de hoogste aantallen weeskinderen van Europa. Veel van deze kinderen raakten door het geweld voor de tweede keer ontheemd. Zij worden liefdevol opgevangen in deze zogenaamde familiehuizen.

Waar is dit?

Ongeveer 80 kilometer buiten de West-Oekraïense stad Lviv, niet ver van de Poolse grens. In het glooiende, groene landschap staan vijf huizen, omringd door bossen, moestuinen, speelplaatsen en boerderijdieren.

Wat gebeurt hier?

Een lokale zusterorganisatie uit het Caritas netwerk heeft op verschillende locaties in het land huizen gebouwd voor kinderen die hun ouders hebben verloren. Deze zogenaamde familiehuizen bieden een veilige plek voor kinderen. Ze kunnen er opgroeien in de warmte van een echt gezin. De families bestaan meestal uit tien personen, waarbij een echtpaar dat is gevlucht uit oorlogsgebied naast hun eigen kinderen nog een aantal andere kinderen onder hun hoede neemt.

Waarom is dat belangrijk?

Zeker na de traumatische ervaringen in een oorlog is het heel belangrijk dat kinderen de nodige zorg en aandacht krijgen om verder te kunnen in het leven. Traditionele weeshuizen zijn daartoe vaak ontoereikend. Opgroeien in een veilige omgeving, in een gezin dat altijd voor elkaar klaarstaat, zorgt voor meer zekerheid en stabiliteit. Daarnaast zorgen de Caritas-medewerkers dat de families financieel niets tekortkomen en dat de kinderen naar school gaan, zodat zij een eerlijke kans krijgen in het leven. ■

Zo helpen we Oekraïne

Op 24 februari valt Rusland Oekraïne binnen. Giro555 start een landelijke hulpactie. Dat levert een recordbedrag van 160 miljoen euro op. Het geld wordt verdeeld onder de deelnemende hulporganisaties. Cordaid ontvangt 16 miljoen euro voor hulp aan Oekraïne en aangrenzende landen. Wat gaan we doen?



Noodhulpteam in actie

Het noodhulpteam van Cordaid op het kantoor in Den Haag komt direct in actie en belt met onze collega's van Caritas in Oekraïne, onze zusterorganisatie die daar al jarenlang actief is. Er is onder andere dringend behoefte aan stroomvoorzieningen. Ziekenhuizen, en ook hele steden, zoals Marioepol, hebben geen stroom. Cordaid gaat ervoor zorgen.

Onderweg

De eerste twee trucks zijn onderweg naar Lviv: 7 generatoren en 200 zonnepanelen en de nodige kabels. De rest volgt later. De reis verloopt gelukkig voorspoedig. Er is nog net genoeg brandstof verkrijgbaar en de papieren bij de grens zijn in orde. Hoe dichterbij de Poolse grens, hoe meer mensen op de vlucht zijn, schrijnend om te zien.



Energiedeal

Noodhulpexpert Paul Borsboom zoekt een leverancier die snel zonnepanelen en aggregaten kan leveren. Met hulp van energiebedrijf Skoon zijn binnen vijf dagen 12 generatoren met zonnepanelen en 320 zonnepanelen met accu's aangeschaft.

Zonder stroom

In Oost-Oekraïne zitten grote delen zonder stroom. Als dat wegvalt, ontstaan grote problemen. In Marioepol alleen al zijn naar schatting 2700 mensen omgekomen door uitdroging omdat er geen water meer uit de kranen komt en omdat ziekenhuizen door stroomgebrek niet functioneren.



Aankomst

In Lviv aangekomen zorgen onze collega's van hulporganisatie Caritas dat de panelen en generatoren per trein vervoerd worden naar zwaar getroffen plaatsen in Oekraïne, waar deze stroom heel hard nodig is: Kharkiv (twee stuks), Zaporizhzhia, Caritas Mariepol, Drohobych, Bucha en Hostomel.



Bestemming bereikt

Collega's van Caritas, die hulpcentra hebben in heel Oekraïne, staan klaar om de grote en kleine batterij systemen uit te laden. Daarna dan gaan ze snel naar plekken waar vrouwen, kinderen, artsen, verplegers en patiënten schreeuwen om stroom.



CORDAID HULP IN OEKRAÏNE TOT NU TOE:

- 16 miljoen euro gekregen uit opbrengst Giro555. Daarvan is nu 1/3 uitgegeven
 - 48.000 mensen bereikt met noodhulp pakketten en onderdak
 - levering van 12 generatoren en 320 zonnepanelen
- Meer lezen over onze hulp in Oekraïne? Ga naar cordaid.nl/noodhulp-oekraine



FIX het voedsel-systeem

Meer dan drie miljard mensen hebben te maken met voedseltekorten. Klimaatverandering speelt daarbij een grote rol. We moeten onze voedselsystemen drastisch aanpassen willen we de naderende klimaatcrisis bestrijden.

KOM JIJ OOK IN ACTIE? DIT KUN JE DOEN:

- Teken de petitie op **cordaid.nl/fix-the-systems** om aan de politiek te vragen zo snel mogelijk aandacht te besteden aan onze falende voedselsystemen.
- Plak een poster voor je raam. Op de website **cordaid.nl/fix-the-systems** kun je een poster downloaden en ophangen om te laten zien dat je het niet eens bent met de aanpak van het kabinet.



Cordaid deelname aan de Klimaatmars op 18 juni in Rotterdam

Klimaat-tentoonstellingen

OMNIVERSUM
DEN HAAG
oneplanet.nl

MUSEUM DE FUNDATIE
ZWOLLE
klimaatexpo.nl/klimaat

TROPENMUSEUM
AMSTERDAM
tropenmuseum.nl/nl/things-that-matter/verandert-het-klimaat-jouw-cultuur

HET KLIMAATMUSEUM
is een pop-up museum over de grootste uitdaging van dit moment: de klimaatcrisis.
klimaatmuseum.nl/over

Nieuwe campagne van Cordaid

Met onze deelname aan de Klimaatmars afgelopen juni in Rotterdam gaven we de aftrap van onze campagne 'FIX THE SYSTEMS'. We worden ons steeds meer bewust hoe in de huidige wereld alles op elkaar ingrijpt en met elkaar verbonden is. Systemen waar we zelf onderdeel van zijn, falen en werken niet ten dienste van iedereen. Dichtbij denken we aan de toeslagenaffaire. Maar ook een wereldwijde pandemie die geen grenzen kent, en waar alleen mondiale gezondheidszorg een echte uitweg biedt. We willen zorgen dat systemen voor iedereen werken. Daarom voeren we campagne. Te beginnen met het falende voedsel-systeem.

Gedicht

*Wanneer vreemden komen
Ze komen naar je huis
Ze vermoorden iedereen
En zeggen:
"We zijn niet schuldig"
Niet schuldig*

*Waar zitten je gedachten
De mensheid huilt
Jullie denken dat je God bent
Maar iedereen sterft
Verslind mijn ziel niet
Onze zielen*

*Ik kon mijn jeugd er niet doorbrengen
Omdat jij mijn vrede hebt afgepakt
Ik kon mijn jeugd er niet doorbrengen
Omdat jij mijn vrede hebt afgepakt*

*We kunnen een toekomst bouwen
Waar de mensen vrij zijn
Om te leven en lief te hebben
De gelukkigste tijd*

*Waar is jouw hart
Mensheid sta op
Jullie denken dat je God bent
Maar iedereen sterft
Verslind mijn ziel niet
Onze zielen*

*Ik kon mijn jeugd er niet doorbrengen
Omdat jij mijn vrede hebt afgepakt
Ik kon mijn jeugd er niet doorbrengen
Omdat jij mijn vrede hebt afgepakt*

Jamala, Oekraïense zangeres



In dit lied vertelt Jamala over de deportatie van 240.000 Krim-Tataren naar Centraal-Azië door Jozef Stalin onder wie ook haar eigen familie te lijden had. Haar grootmoeder Nazilkhan was begin 20 toen ze met haar kinderen werd gedeporteerd. Een van hen overleefde dat niet. Jamala vertegenwoordigde Oekraïne op het Eurovisie-songfestival 2016 in Stockholm. Ze is in maart 2022 met haar kinderen gevlucht naar Turkije en zet zich nu in om de oorlog onder de aandacht van de Europeanen te blijven houden. Daarvoor was zij op 1 mei 2022 te gast in tv-programma College Tour.

Op weg

Jengd in Irak aan het woord

Vrijkaart voor verandering

Hoe werk je samen aan vrede en voorspoed als oorlog mensen van verschillend geloof en verschillende afkomst jarenlang tegen elkaar opzette? Cordaid bracht 32 Irakese jongeren uit alle hoeken van de Irakese samenleving bij elkaar rond de vraag 'wat willen we veranderen?' En gaf hun de middelen om ideeën om te zetten in actie. 'Youth Speak' heette het project. Deelnemers Wrya en Zhiar vertellen erover.

'We moeten vrouwen steunen voor gelijke rechten in de gemeenschap'

'Ik ben me ervan bewust dat ik een positieve verandering teweeg kan brengen. Daar ga ik voor'

'Ik beloof vrouwen te leren hun rechten en plichten jegens zichzelf te kennen'

Ik wil graag geweld tegen meisjes aanpakken



Wrya Karim (25)

woont in Khabat, in de Koerdische Regio van Irak



'Zonder vriendjespolitiek kom je hier als jongere niet zo ver. Maar dat haat ik, want het houdt ongelijkheid in stand. Na mijn studie filosofie startte ik met een paar honderd dollar een eigen zaak. Ik verkoop en repareer mobiele telefoons. Toen ik een vrouw in dienst nam, vonden mensen dat maar niets. Maar ik was trots dat ik haar een baan kon geven. Bovendien stimuleerde het de verkoop.'

'Youth Speak bood een geweldige kans. Jonge mannen en vrouwen - vluchtelingen, Koerden, Arabieren, christenen, moslims, Jezidis en Kakai zoals ik - kregen een vrijkaart voor verandering. Wij zijn honderden bomen gaan planten in het vluchtelingenkamp

in Qushtapa. Dat is zo'n beetje de dorste en heetste plek van Irak. Die bomen doen het supergoed! Vluchtelingen geven ze water en krijgen er schaduw en koelte voor terug.'

'Ook organiseerden we straatquêtes en discussies over seksueel geweld en genderongelijkheid. Dan stuit je echt op muren van onverschilligheid of vijandigheid. Met onze beitteltjes tikten we dan tegen taboes en ouderwets denken.'

'De grootste winst zit 'm misschien wel in het samenzijn. Een jaar na onze gezamenlijke activiteiten zien en spreken we elkaar nog steeds. Zo breken we met het denken in hokjes.'



PROJECT YOUTH SPEAK IN IRAK

4 jaar
(2018-2021)

Deelname van
32 jongeren

3 groepen in 3 steden
(Kirkuk, Erbil, Niniveh)

Afspiegeling van de samenleving: vrouwen, mannen, met en zonder baan, vluchtelingen en locals, Koerden, Arabieren, Turkmene, sjiieten, soennieten, christenen, Jezidis, Kakai

Samengewerkt met scholen, universiteiten, gemeenten, politie en andere overheidsdiensten, vluchtelingenkampen

Tientallen workshops, discussiebijeenkomst en straatacties + 200 bomen geplant

Belangrijkste thema's: drugsverslaving, seksueel geweld en genderongelijkheid, jongerenwerkloosheid, online pesten, afval in de stad

Zhiar Houssein (29)

woont in Kirkuk, Irak



'Van jongs af aan al hoor ik dat vrouwen niks kunnen en niks mogen. Gelukkig niet in m'n eigen familie. Mijn eerste werkgever weigerde me promotie te geven omdat ik een vrouw was. Ik heb ontslag genomen en ben gaan werken voor een maatschappelijke organisatie. Ik wilde dingen veranderen.'

'Drugsverslaving onder jongeren en seksueel geweld tegen meisjes, dat wilden wij aanpakken met Youth Speak. We gingen met jongeren in gesprek en betrokken er wijkagenten bij, de schoolleiding en ambtenaren. Met succes! De enige afkickkliniek van Kirkuk was al jaren gesloten. Die is dankzij ons weer geopend. En meisjes die met misbruik krijgen te maken stappen nu eerder naar de wijkagent, bellen eerder naar een hulplijn.'

'De politie heeft ons gevraagd vooral door te gaan op scholen. Jongeren die open en eerlijk praten over de risico's en verleidingen van

drugs, dat werkt, qua drugspreventie beter dan gewapende agenten die rondlopen op school.'

'Ik ben zelf Koerdisch, maar met Youth Speak werkten we ook in het Arabische deel van Irak. In Hawija bijvoorbeeld, waar nog steeds IS-strijders zitten. Het stikt er van de wapens. Het geweld tegen vrouwen is er heftiger. Zelfs daar hebben we sessies georganiseerd over gendergelijkheid. Dat is best spannend. Een keer ontploften er ergens vlakbij granaten tijdens één van onze samenkomsten met scholieren. Dat schrikt af. Maar het houdt ons niet tegen.'

'Ik hoop ooit, zonder partijpolitieke connectie, mee te kunnen besturen in mijn land. Partijpolitiek verscheurt ons. Dat is precies het geweldige van Youth Speak: dat jonge sjiieten, soennieten, christenen, Arabieren en Koerden zonder politieke agenda blijven samenwerken.' ■



“Made in Bangladesh”. Je hebt vast wel een kledingstuk met het bekende labeltje. Maar wat weten we eigenlijk van dat land? Overstromingen en slechte arbeidsomstandigheden, die halen bij ons de krant. Ambassadeur Riaz Hamidullah weet nét iets meer en heeft ook nog iets te vertellen over Nederland.

AMBASSADEUR VAN BANGLADESH,
RIAZ HAMIDULLAH

‘We delen eenzelfde kijk op de samenleving’

Twee jaar alweer woont en werkt hij in Den Haag. De Bengalese ambassadeur Riaz Hamidullah is gek op ons kikkerlandje, maar mist één ding: pittig eten. Wat ons meteen terugvoert in de tijd. “De Nederlandse VOC haalde specerijen uit Bengalen in de 16de eeuw, maar die hebben blijkbaar nooit jullie keuken gehaald. ‘Iets meer pit’, denk ik steeds bij Hollands eten. Voor de rest is Nederland geweldig!”

Hoe omschrijft u de band tussen Nederland en Bangladesh?

“Een halve eeuw vriendschap. Nederland was de eerste staat die ons als land erkende. Veel mensen twijfelden aan de levensvatbaarheid van onze natie. Nederland niet. Het is een wat gekke vriendschap, als je bedenkt dat het jaarinkomen per hoofd van de bevolking in Nederland ongeveer €50.000 is en in Bangladesh €2.000. Toch is het een warme, gelijkwaardige band.”

Wat bindt beide landen?

“We delen een seculiere, tolerante en inclusieve kijk op de samenleving. Mensen in Bangladesh zijn religieus, maar niet conservatief. Vrouwen zijn geëmancipeerd. Ze studeren, werken in fabrieken, op het land, in de politiek. Al decennia is onze premier een vrouw.

Dan is er het water! Nederland is een gereguleerd deltagebied, Bangladesh is een actieve natuurdelta. Wij leren van elkaar op het raakvlak van klimaat, landbouw en water. Al sinds de jaren '60 komen Nederlandse waterdeskundigen naar ons land. Tegenwoordig ook landbouwexperts die, onder meer samen met Cordaid, kijken hoe je moet omgaan met verzilting. In Nederland experimenteren ze nu al met planten die beter bestand zijn tegen temperaturen van de toekomst. Daarbij leren ze van ons land, waar die hitte al een feit is.”



Mensen associëren Bangladesh vaak met ellende: nare kledingfabrieken, overstromingen en armoede. Hoe nuanceert u dat beeld?

“Wist je dat we onze eigen voedselproductie hebben verviervoudigd, op steeds minder landbouwgrond, ondanks toenemend klimaatgeweld? In het noorden experimenteren boeren met droogteresistente, in het zuiden met zoutresistente gewassen. Hydrocultuur, voedsel kweken in water, wat nu zo in opkomst is, doen wij al een eeuw! Met doorzettingsvermogen en ondernemerschap hebben kleine boeren een land van 170 miljoen mensen voedselzeker gemaakt. Daar kan de wereld iets van leren. Hoe hard de klimaatcrisis ons ook raakt, we blijven zoeken naar oplossingen. ORS, een goed en goedkoop middel tegen uitdroging door diarree, redt jaarlijks miljoenen levens. Land van oorsprong: Bangladesh. Microkrediet, hét financieringsmiddel voor startende ondernemers die niet kunnen aankloppen bij

Ambassadeur
Bangladesh,
Riaz Hamidullah

‘Nederland was de eerste staat die ons als land erkende’



70% van Bangladesh loopt jaarlijks onder water



Voorlichting over zouttolerante landbouw

traditionele banken, komt oorspronkelijk uit Bangladesh. De bakermat van informeel basisonderwijs, voor kinderen op plekken waar de overheid geen scholen kan financieren, ligt in Bangladesh. Moet ik doorgaan?

Al die ontwikkelingen, nu gemeengoed, komen niet uit de koker van grote bedrijven of overheden. Kleine boeren, gedreven ondernemers, leraren en onderzoekers hebben dat voor elkaar gekregen. Bangladesh heeft zich van onderop ontwikkeld.

‘Wist je dat we onze eigen voedselproductie hebben verviervoudigd, op steeds minder landbouwgrond, ondanks toenemend klimaatgeweld?’

Het begon en begint nog steeds in de dorpen, niet in de grote steden en kantoren. En over die arbeidsomstandigheden in kledingfabrieken. De afgelopen tien jaar is daar veel in verbeterd. Iets waar Nederland trouwens een belangrijke rol in heeft gespeeld.”

Cordaid is ook actief in Bangladesh. We verlenen noodhulp voor vluchtelingen, werken met boeren en bedrijven aan duurzame voedselproductie, aan ondernemerschap in de private sector en we zetten ons in voor betere gezondheidszorg. Hoe kijkt u daarnaar?

“Wat ik mooi vind, is de samenwerking. Bangladesh heeft veel uitdagingen en we zijn als middeninkomensland steeds beter in staat om onze crisissen te managen. Een nieuw soort samenwerking tussen overheden, bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties als Cordaid is daarbij essentieel. Van hulp en hulpafhankelijkheid is geen sprake meer. Die tijden zijn voorbij. We werken samen, op verantwoorde wijze, transparant en gelijkwaardig.”

Als de diplomatieke dienst u elders heen stuurt, wat zal u dan missen van Nederland?

“Waar ik in de toekomst heen ga, dat is tussen God en mijn premier. Maar Nederland zal nooit helemaal verdwijnen. Mijn kinderen studeren hier. Dat nemen ze mee voor de rest van hun leven. En ik? Los van al het moois dat ik hier heb leren kennen, van de Keukenhof tot Pathé Tuschinsky, ben ik gaan houden van jullie snelheid en organisatietalent. Dat neem ik mee! Mijn vergaderingen worden steeds korter, met dank aan Nederland.” ■



BANGLADESH

Bangladesh heeft **170 miljoen inwoners** en is **3½ keer zo groot als Nederland**

Op één vierkante kilometer wonen **3 keer zoveel mensen** als in Nederland

Door **stijgende waterspiegels** wordt dit delta-gebied met 170 miljoen inwoners wel steeds **krapper**

Het is het **dichtstbevolkte land** ter wereld

Veruit de **meeste Bangladeshi zijn moslim**, maar de staat is **seculier**

Dit jonge land tussen grootmachten China en India vangt ruim een miljoen **Rohingya vluchtelingen** op uit buurland Myanmar

Enkele resultaten van ons werk:

83.202

huishoudens voorzien van voedselzekerheid

30.064

huishoudens leerden over gezond en veelzijdig eten

5.500

mensen kregen economische kansen om hun inkomen te verhogen

2.595

mensen kregen toegang tot veilig en schoon water



Russische Olga zet zich in voor Oekraïne

In het Leidse appartement van Olga Isaeva lopen vijf konijnen rond. ‘Mijn Oekraïense man en ik gingen voor twee naar het asiel, maar ik kon de drie andere gewoon niet achterlaten.’ In het Anthoni van Leeuwenhoekziekenhuis in Amsterdam, waar ze sinds 2019 promoveert op kankeronderzoek, zette Olga zich in voor de begeleiding van Oekraïense vluchtelingen die ook kankerpatiënt zijn. Inmiddels zijn er zo’n vijftig opgenomen. ‘Zelf hebben we vrienden van mijn man, die als fysicus promoveert in Delft, naar Leiden gehaald, onder hen een hoogzwangere vriendin van 27 jaar.’

Hulp geven voelt goed en kent geen grenzen. Het is een uiterst persoonlijke en onvoorwaardelijke keuze, benadrukt ze. ‘En vergeet niet, Rusland en Oekraïne waren zo’n twintig jaar geleden nog als Nederland en België, zo nabij voelde het. Als Russische spreek ik me actief uit, ik heb vooral vlak na de inval veel

protestmarsen bezocht en op Facebook deel ik informatie. Dat bereikt vooral hoger opgeleide Russische jongeren, via hun VPN-account dat niet te traceren is. Tegen Poetin en zijn systeem zijn ze helaas niet opgewassen; heel wat van mijn vrienden hebben al even in de gevangenis gezeten.’

Van jongs af aan wilde Olga al wetenschapper worden. ‘Liefst in het Westen want ik was toen ook al bang voor de Russische politie. Die angst heb ik hier niet, en het wetenschappelijke klimaat is geweldig. Maar de keuze voor mijn vaderland kan ik niet meer maken. Mijn stellingname betekent in feite dat ik afscheid neem, en dat valt me zwaar. Mijn moeder zal ik misschien nooit meer zien. Naar Nederland kan ze niet doordat ze een Russisch coronavaccin heeft waarmee ze niet naar het Westen kan reizen. Dus koester ik de telefoontjes met haar, lees ik Russische literatuur en kijk ik Russische films. En leer ik de taal van het gezegende Nederland.’ ■



Pleidooi

‘Kom op voor mensen die in nood, gebrek, onvrijheid of angst leven’

Prof. Dr. Ernst Hirsch Ballin (1950) pleit vurig voor begrip en betrokkenheid bij anderen. Hij is jurist en oud-CDA-minister van Justitie, voormalig voorzitter van de Raad van Toezicht bij Cordaid, en recent met emeritaat gegaan.

Hoe verbinden we ons nog met elkaar? Verbinding is de kern van de fundamentele, sociale rechten van de mens. De woorden van president Roosevelt in 1941 op de radio - De Vier Vrijheden, overal in de wereld - zijn nog steeds heel actueel. Het opkomen voor de behoeften van mensen die in nood, gebrek, onvrijheid of angst leven, is essentieel. Pas als je echt luistert, kun je elkaar begrijpen. Het vergt empathie om de ander te zien. Dat is een basisvoorwaarde voor een humane samenleving.

Mijn afscheidsrede over vrede en recht op de Universiteit van Tilburg en mijn boek 'Waakzaam burgerschap' gaat over jezelf in een ander kunnen verplaatsen. Mensen die zelf in een achterstandssituatie zijn geweest, blijken de noden van anderen beter te onderkennen. Ik maak me zorgen over degenen die zich niet in die ander kunnen verplaatsen, maar juist hard uitsluiten of tegen elkaar opzetten.

Empathie is niet alleen nodig voor het lenigen van acute, maar ook voor latente noden. Zoals voor de gevolgen van de klimaatcrisis, de veiligheids crisis en van etnische conflicten. Iets waar ook Cordaid aan werkt.

Mijn eerste levensmotto heeft te maken met mijn religieuze achtergrond. Het betreft de zogeheten vrijsteden uit het Eerste Testament. Kunnen wij - half-schuldig, half-onschuldig aan het lijden van anderen in onder meer Afrika - niet ook nu een toevlucht zijn voor vluchtelingen? Dat is hard nodig, want Nederland gaat inconsistent om met vluchtelingen. En gaat ook zwalkend om met andere mensenrechten, zoals blijkt uit de toeslagenaffaire waar mensen beoordeeld zijn op basis van categorieën en niet naar hun doen en laten.

Mijn tweede motto ontleen ik aan het gedicht 'The Hill We Climb', door Amanda Gorman, voorgedragen bij de inauguratie van Kamala Harris en Joe Biden. Kamala heeft zelf ervaren hoe het is om niet gezien te worden en toch hoop gehouden.

Mensenrechten zijn het meest nodig bij kwetsbare mensen. Situaties waarin kwetsbaren verkeren, moeten structureel - dus verbonden met politieke structuren - verbeterd worden. Daarbij kunnen kleine dingen al het verschil maken. Al was het maar dat je op die manier verbinding met de ander legt.

Tijdens mijn ministerschap heb ik andere culturen ontmoet en daarmee de beperking van het westers denken. Zo is voor de inheemsen die in de Andes wonen, samenleven op aarde niet alleen een zaak van mensen, zoals hier, maar ook van Moeder Aarde. Bij milieuvervuiling worden de rechten van mensen én die van Moeder Aarde geschonden. Inheemsen vragen toestemming aan de aarde om die te gebruiken. Die levenshouding leidt voor mij tot zogenaamde levensprojecten waarbij mensen rekening houden met de toekomstige wereld. Of dat nu om onderwijs, kinderen, migratierechten of het recht van komende generaties gaat. Het idee dat we met elkaar verbonden zijn op Moeder Aarde moet centraal komen te staan. Waar dan ook, ben ik zelf altijd nieuwsgierig naar de ander.

Het wordt spannend of we een optimistische houding kunnen volhouden. Want ik ben bezorgd over de oorlog in Oekraïne. Wat er met de aanvalsoorlog is ontzettend, laat zich niet bedwingen met een wapenstilstand, waarbij mensen onder repressie verder moeten leven. Toch probeer ik als een optimist te leven. 'De optimist en de pessimist sterven dezelfde dood,' zei laatst iemand, 'maar hebben op een verschillende manier geleefd.' Daarom blijf ik geloven in een wereld waarin we omzien naar elkaar. Dat is voor mij de basis voor een humane samenleving. ■



‘Empathie is een basisvoorwaarde voor een humane samenleving’

Daarom periodiek schenken



Cor Castricum, al jarenlang donateur, koos voor een periodieke schenking:

'Ik ben al heel lang donateur, geen idee eigenlijk hoe lang al. Sinds een jaar of zeven hebben mijn vrouw en ik ons donateurschap omgezet in een notariële schenking voor onbepaalde tijd. We wilden Cordaid graag blijven steunen, omdat we er een goed gevoel bij hebben. We weten gewoon dat de hulp goed terecht komt. En dan is het belastingvoordeel voor ons wel heel handig. Wij kunnen het giftdedrag nu van de belasting aftrekken. En hebben er verder geen omkijken naar.'

Naast doneren kunt u ook periodiek schenken. Het levert een belastingvoordeel op voor u en meer zekerheid voor Cordaid. Vier vragen en antwoorden over periodiek schenken.

1. Wat is periodiek schenken?

Een periodieke schenking is een structurele gift aan een goed doel met een ANBI status, die schriftelijk is vastgelegd in een schenkingsovereenkomst. De looptijd is minimaal vijf jaar. U kunt een periodieke schenking ook vastleggen voor onbepaalde tijd. Na vijf jaar kunt u elk jaar beslissen of u de periodieke schenking wilt voortzetten.

2. Wat zijn de voordelen voor mij?

Het grote voordeel voor u is dat uw gift volledig aftrekbaar is van uw belastbaar inkomen. U ontvangt dus een deel van uw gift terug van de Belastingdienst. Giften die niet schriftelijk vastgelegd zijn in een periodieke schenkingsovereenkomst, zijn niet of slechts voor een klein deel aftrekbaar.

3. Wat zijn de voordelen voor Cordaid?

Met uw structurele steun krijgen wij het vertrouwen en de financiële middelen om onze doelstellingen op langere termijn te bereiken. Schenkt u uw belastingvoordeel mee, dan kan Cordaid op een nog groter bedrag rekenen, terwijl u hiervoor niet meer hoeft te betalen.

4. Hoe regel ik een periodieke schenking?

Wilt u een bestaande donatie omzetten of wilt u ons direct steunen met een periodieke schenking? Dan heeft u dus een schenkingsovereenkomst nodig. Deze kunt u hier downloaden: cordaid.nl/help-mee/schenk-met-belastingvoordeel. Hier kunt u bijvoorbeeld ook uw eigen belastingvoordeel berekenen. U kunt ook bellen met Sieneke Vingerling. Haar gegevens staan hieronder vermeld.

Wilt u meer weten over erven en schenken aan projecten van Cordaid? Dan kunt u contact opnemen met Smaragda den Hond via smaragda.den.hond@cordaid.nl of **06 223 209 80**.

Heeft u vragen over periodiek schenken? Dan kunt u contact opnemen met Sieneke Vingerling via [sienieke.vingerling@cordaid.nl](mailto:sieneke.vingerling@cordaid.nl) of **070 3136233**.


108 jaar
ervaring


18 miljoen
mensen wereldwijd direct geholpen


283.000
donateurs in Nederland


17,2 miljoen
mensen toegang tot
gezondheidszorg geboden

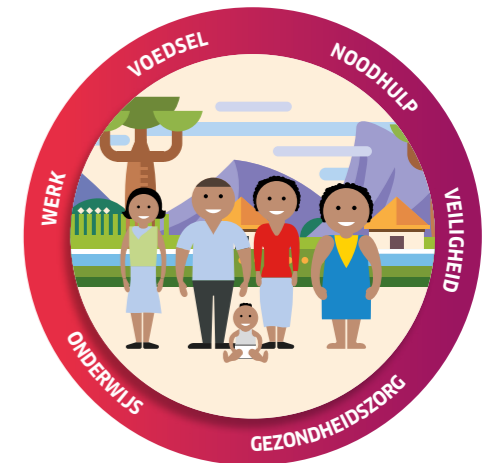

700.000
kinderen toegang
gegeven tot onderwijs


739.000
mensen kregen toegang tot
veiligheid en recht


900.000
mensen ontvingen directe
noodhulp


1 miljoen
mensen geholpen met
voedsel en inkomen

WAT WE DOEN



Op de wereld om elkaar te helpen

De wereld van vandaag kent grote grensoverschrijdende uitdagingen, denk aan de klimaatcrisis, conflicten en natuurrampen die tot grote migratiestromen leiden en de coronapandemie die ons allemaal raakt. Ook dichtbij huis gaan er dingen niet goed: een tweedeling in de maatschappij dreigt, jonge mensen ontbreekt het aan kansen. Cordaid strijdt voor een wereld waarin mensen tot

hun recht komen, leven in vrijheid, zonder armoede. Zo'n wereld begint als we samen niet goed functionerende systemen verbeteren, zodat iedereen echt mee kan doen. Een eerlijke wereld is mogelijk!

We zijn ontzettend blij dat u meebouwt aan zo'n wereld met uw gift, uw betrokkenheid bij ons werk, uw mentaliteit van omkijken naar elkaar.

Dichtbij bouwt u mee in uw eigen persoonlijke omgeving, wat verder weg doordat u wellicht programma's van Cordaid in Nederland ondersteunt. Verder weg steunt u ons werk in de meest kwetsbare gebieden wereldwijd waar andere organisaties vaak niet eens meer durven of kunnen komen. Zo wordt het waar: de wereld is prachtig als je er samen iets van maakt. Dank u wel!



COLOFON: Zin geven is het donateursmagazine van Cordaid. Het blad verschijnt twee keer per jaar.

Adres Cordaid: Grote Marktstraat 45
2511 BH Den Haag
Ibannummer:
NL57INGB000000934

Concept: Maters en Hermsen Journalistiek
Hoofdredactie: Cordaid
Tekst: Cordaid en Maters en Hermsen Journalistiek

Vormgeving: Maters en Hermsen Vormgeving
Drukwerk: Printman Made
Lithografie: Studio Boon



Wilt u in gesprek met ons, dan staan wij u graag te woord, ook over vragen die met het magazine te maken hebben. U kunt reageren door een mail te sturen naar info@cordaid.nl. Ook kunt u bellen met onze servicedesk, tijdens kantooruren: 070-3136233.

De spreuk

Dries Cornelissen (66) is sinds 2019 vrijwilliger bij de Stichting Schuldhulpmaatje. Hij helpt en begeleidt mensen met financiële problemen. Dries heeft verstand van en ervaring met financiële zaken én heeft graag persoonlijk contact met mensen. Daarom is hij bij Stichting Schuldhulpmaatje helemaal op z'n plek. Het geeft hem een goed gevoel te zien dat mensen uit de schulden komen. Samen optrekken en samen resultaat halen, zijn daarbij zijn gevleugelde woorden.

Dries Cornelissen: 'Het is niet vanzelfsprekend dat mensen voldoende geld hebben en het is ook niet vanzelfsprekend dat mensen er goed mee om kunnen gaan. Vaak worden financiële problemen vooruit geschoven. Er eerder werk van maken zou veel schelen. Maar mensen schromen op tijd hulp in te schakelen, uit schaamte of onwetendheid. Ze komen in moeilijke situaties terecht en zien door de bomen het bos niet meer. Het is een erg fijn gevoel om hun zorgen weg te kunnen nemen en ze gerust te stellen.'

Om hulp te kunnen bieden, zijn niet persé financiële middelen nodig, weet Dries. Wat wel nodig is, is openheid van de cliënt over alle financiële zorgen, onstane schulden en afgesloten leningen. 'Als je er niet over praat, kan er ook niet geholpen worden. Zet je schroom opzij en voorkom dat de problemen nog verder uit de hand lopen.' Wat ook helpt bij zijn werk als schuldhulpmaatje is een objectieve blik op de situatie én het vermogen in oplossingen te kunnen denken. Dries helpt bijvoorbeeld met het bellen naar instanties waar iemand schulden heeft om een regeling te treffen. Hij gelooft in structurele oplossingen en combineert die met een zakelijke insteek. 'Als het nodig is, geef ik gerust grenzen aan. Bijvoorbeeld bij het maken van afspraken, want ook mijn vrije tijd is niet onbeperkt. Die duidelijkheid geeft structuur en dat is vaak de eerste stap die nodig is om het leven weer op de rit te krijgen.'

**Ook vrijwilliger worden?
Ga naar schuldhulpmaatje.nl**

'Samen optrekken,
samen resultaat halen'

